

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODIŠNJA PREPLATA
30.— DIN. — ZA INOZEMSTVO 60.— DIN.
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA X. BROJ 17.
Šibenik, 23. travnja 1939.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.
RUKOPISI SE NE VRAČAJU.
BROJ ČEK. RAČUNA 33.121

Širom svijeta

ROOSEVELTOV POZIV. Predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Roosevelt uputio je ovaj brzjav kancelaru Hitleru i šefu talijanske vlade Mussoliniju: »Vi zacijelo uvidate, da stotine milijuna ljudskih bića na cijelom svijetu živi danas u stalnom strahu od novog rata ili čak od čitavog niza ratova. Opstanak toga straha i slične moći su u sukobu predstavljaju ozbiljnu brižu za narod USA u čije ime govorim, a mora podjednako uz nemirivati i druge narode cijele zapadne hemisfere. Svi znaju da bi veliki rat, makar bio ograničen na druge kontinente, teško pritisikao i ostale narode za sve vrijeme njegovog trajanja i utjecao također i na buduća pokoljenja. Pošto poslijе nedavne jake napetosti, u kojoj je svijet živio tokom posljednjih tijedana postoji bar trenutačno stišavanje, pošto sada nema četa, koje su u pokretu, možda je prikladan trenutak da vam uputim ovu poslanicu. Ja sam se prije obraćao vama povodom uređenja političkih, gospodarskih i društvenih pitanja putem miroljubivih metoda i bez pribegavanja oružju. Međutim tok događaja izgleda, da je ponovno vratio prijetnu oružjem. Ako se ta prijetnja bude održala onda izgleda neizbjježivo, da će veliki dijelovi svijeta biti pritisnuti zajedničkom ruševinom. Patiti će cijevi, pobjedičke države, pobijedene države, neutralne države. Neću da vjerujem kako je svijet neizbjježno osuđen na takovu sudbinu. Naprotiv osjećam da šefovi velikih naroda imaju moć da svoje narode oslobode od opasnosti. Jednako je jasno, da i sami narodi u svom srcu i duši žele, da se dokraje njihova strahovanja. Potrebno je medutim, načlost, uzeti u obzir nedavne činjenice. Tri evropske narode i jedna afrička država ostale su bez svoje nezavisnosti. Prostrani teritoriji jedne druge nezavisne države na Dalekom istoku zauzeti su od jedne susjedne države. Prema upornim glasinama, koje želimo da budu bez temelja, izgleda da se uzimaju u obzir novi napadajti protiv drugih nezavisnih naroda. Reći ću jasno, da se približuje trenutak, kada će se taj položaj morati završiti katastrofom, osim ako se ne nade način za pametnije upravljanje događajima. Vi ste mnogo puta tvrdili, da ni vi, ni njemački (talijanski) narod ne želite rat. Ako je to istina, onda rata ne smije biti! Ništa ne može uvjeriti narode u to da sila ima pravo ili potrebu da svom vlastitom narodu i drugim narodima nametne posljedice rata, osim u očiglednom slučaju obrane svojeg teritorija. Dajući ovu izjavu u ime Amerikanaca, ne govorimo ni iz egoizma, ni iz straha, ni iz slabosti. Ako Žadno govorimo, to činimo kao državnici iz Juhavci prema ljudskom rodu. Ja sam stalno uvjeren, da međunarodna pitanja mogu biti riješena za stolom. Prema tome na ovaj apel da se mirnim putem rasprave pitanja, nitko od zainteresiranih ne smije odgovoriti da ne će položiti oružje, ako ne bi unapred dobio garancije, da će odluka biti za njega povoljna. U dvoranama za konferencije, kao i pred sudovima, potrebno je da svaka stranka pristupa diskusiji čistog srca, u uvjerenju da će za svakoga proizaći iz toga pravda. Uobičajeno je, a i potrebno, da pred vratima dvorane svi odlože oružje. Uvjerim sam da bi stvar svjetskog mira učinila veliki korak napred, kad bi svi narodi dobili iskrene izjave o politici vlada. Posto USA kao jedna od država zapadne he-

Riječ i molitva Oca

Uskrsnji Papin poziv državnicima i narodima da rade na korist mira, pravde i milosrđa

Danas donosimo svršetak govora sv. Oca Pape Pija XII., što ga je održao na Uskrs, prilikom svečane pontifikalne Mise, u bazilici sv. Petra:

TEMELJ MIRA

»No pošto vanjski mir ne može da bude nego odraz unutarnjega mira, treba prije svega misliti na mir savjesti: pribaviti ga, ako ga nema; čuvati ga i njegovati, ako ga se već posjeduje. Nije zaista to bilo bez dubokog razloga, što je Naš Gospodin Isus Krist baš danas, prilikom svoga prvog prikazanja apostolima, pozdravu mira htio nadodati neprocjenivu dar mira, sakramenat ispunjedi, eda bi na sami dan Njegova slavnog Uskrsnuća nastala ona spasonosna ustanova, koja dušama opet dariva milost, to slavlje života nad grijehom, koji je smrt. K ovom neiscrpivom izvoru oprosta i mira Crkva, u svetim uskrsnim danima, očinskom upornošću pozivlje svoju djecu. Kad bi se svi odazvali ovom ljubeznom pozivu, imao bi se tako vanredno velik i bujan procvat novoga života u Kristu, s neizrecivim užitkom onoga preslatkog mira, koji duši daje gospodstvo nad strastima u srdačnoj i potpunoj poslušnosti Gospodinu. »Hoće li tvoja duša — pita sv. Augustin — da pobijedi tvoje strastil? Neka se podvrgne Onome, koji je u visini, i pobijediće ono, što je u nizini. I bit će u tebi mir: pravi, stalni, najsređeni. Kakav je red toga mira! Bog zapovjeda duši, a duša tijelu. Višega reda od toga nema.« (Miscellanea Agostiniana. Sv. I. S. Augustini sermones post Maurinos reperti, str. 633, 15—18).

MIR I PRAVDA

Evo dakle, časna braća i ljubljena djeco, temelja, jedinoga i nepokolebitivoga, na kome počiva pravi mir: to je Bog. Bog, poznavan, poštovan

i slušan. Umanjiti ili uništiti ovu poslušnost božanskom Stvoritelju isto je, što i pomutiti ili potpuno uništiti mir u pojedinima kao što i u obiteljima; u pojedinim narodima, kao što i u čitavom svijetu. Jedini Bog, uistinu, »govori o miru za svoj narod, za svoje vjerne i za one, koji se od srca k Njemu povraćaju« (Ps. 84). Samo pod pogledom Svetogućega — vrhovnoga zaštitnika pravde i vrhovnoga djeteljila mira — »pravda i mir skupa se grle« (Ps. 84), jer, kako pjeva prorok Izajia: »djelo pravde bit će mir i učinkom pravde tišina i sigurnost u vijeće« (Iz. 32, 17).

Kao što, uistinu ne može biti mira bez reda, tako ne može biti reda bez pravde. Pravda zahtijeva, da podanici zakonito uspostavljenu vlast poštuju i slušaju, da zakoni budu mudro uređeni za opće dobro i da ih svijet svesno vrše. Pravda nalaže, da budu priznata i zaštićena presvetla prava ljudske slobode i doštovanja; da budu dolično porazdijeljena ona dobra i ono bogatstvo, što ga je Bog u obilju dao svijetu za dobrobit svoje djece. Pravda traži, da ne bude ometana i sprečavana spasonosna djelatnost Crkve Kristove, nepogrješive učiteljice istine, neiscrpivog izvora života, da duše i odlične dobročiniteljice ljudske zajednice. Gdje se naprotiv plemenito žezlo pravde zamjenjuje oružjem nasilja, nitko se ne bi mogao čuditi, ako na obzoru, mjesto očekivane zore mira, vidi, kako se pojavljuju zlokobni bljeskovi rata.

No ako je zadatak pravde, da odredi i očuva smjernice onoga reda, koji je nenadomjestivi temelj pravoga mira, ipak ona sama po sebi nije dosta, da svlada stvarne zapreke, koje se odveć često protive njenoj primjeni. Ako se strogoj i hladnoj pravdi u bratskom skladu ne pridruži ljubav, preveć lako oko postaje slijepo, da

vidi prava drugih. Uho postaje gluho za glas one pravičnosti, čijom mudrom i dobrovoljnom primjenom, i kod najoštijijih sukoba, može doći do razumnih i vitalnih rješenja.

MIR I LJUBAV

I kad kažemo ljubav, podrazumijevamo velikodušnu i plodonosnu ljubav Kristovu. Onu ljubav, koja ga je navela, da umre za svakoga od nas: »koji me je ljubio i predao sebe za mene« (Gal. 2, 20); onu ljubav, koja »oduševljava nas« (Il. Kor. 5, 14); i čini, da oni, »koji žive, više ne žive same sebi, nego Onomu, koji za njih umrije i uskrsmu« (Il. Kor. 5, 15); onu ljubav, koja ga je nagnala, da uzme bit sluge (Filip. 2, 7), da bismo postali svi braća u Njemu, Prvorodenom (Rim. 9, 29), svi djeca istoga Božića, baštinici istoga kraljevstva, pozvani na radost istoga vječnoga života.

Ako se ljudi povrate, da kušaju sladosti ove ljubavi i otpočinu u njoj, konačno će svijetu svanuti sjajno sunce mira. Mjesto razdražujućih srdžba nadoći će razumna tišina; mjesto neuredne utakmice srdačna suradnja; mjesto protivnosti uzajamno razumijevanje; mjesto opasnog uzbudjenja duhova pouzdana vrednina duše. Povratiti će se na put uzajamnih prijateljskih sporazuma, gdje se pravedni interesi svih uvažaju pravičnom i dobrohotnom cijenom, gdje se ne bježi od žrtava za više dobro ljudske obitelji, gdje suvereno kraljuju dobra volja i uzorna vjernost zadanoj riječi.

Da bude tako, da se ove Naše prežarke želje ispunе, Mi ne možemo nego ponoviti pojedincima, narodima i državnicima onaj vrući poziv na mir — mir u pravednosti i ljubavi — koji smo htjeli da do svih dopre, netom smo bili uzdignuti na čast Vrhovnoga Svečenika. No iznad svega drugoga Mi dižemo svoje ruke i pogled k nebu — Kralju nad kraljevima i Gospodaru nad gospodarima (I. Tim. 6, 15) — upravljajući smjernu Našu molitvu Gospodinu, kako nam je stavljala u usta današnja misna liturgija. O Gospo-

misfere nisu umiješane u sadanje sporove koji su se pojavili u Evropi, mislim da vam može biti ugodno da tu izjavu o namjerama date meni kao šefu jednog naroda, koji je daleko od Evrope, kako bih djelujući samo s odgovornošću ili obvezama jednog prijateljskog posrednika mogao saopćiti ta izjavu drugim narodima, koji su sada uzemireni zbog toga, kojim bi putem mogla poći politika vaše vlade. Jeste li voljni dati garancije da vaše oružane snage ne će napasti ili prodrijeti na teritorij ili posjed ni jedne od slijedećih nezavisnih država: Finske, Estonske, Lotiške, Litve, Norveške, Nizozemske, Belgije, Velike Britanije, Irske, Francuske, Portugala, Španjolske, Švicarske, Liechtensteina, Luxemburga, Poljske, Mađarske, Rumunjske, Jugoslavije, Rusije, Bugarske, Grčke, Turske, arapskih država, Sirije, Palestine, Egipta i Irana? Tačke garancije morale bi se očigledno primijeniti ne samo na sadanje doba, već i na budućnost dovoljno dugu za osiguranje sviju mogućnosti, da se miroljubivim metoda radi za ostvarenje mira stalnijeg karaktera. Zato predlažem da riječ »budućnost«

shvatite tako kao da se ona tiče perioda od najmanje 10 g. zajamčenog nenapadanja ili 1/4 stoljeća, ako imamo hrabrosti gledati tako daleko. Ako bilo kakva garancija bude dana sa strane vaše vlade, ja ću ju odmah dostaviti vladama onih naroda koje sam spomenuo i istovremeno ću zapitati da li svaki od tih naroda, a ja sam u to prilično siguran, pristaje sa svoje strane da isto takve garancije dade, da bi ih mogao dostaviti vama. Takve uzajamne garancije, kao što sam ih unapred naznačio, donijet će cijelom svijetu neposredno olakšanje. — Ako budu dane takove garancije predlažem da se dva hitna problema stave na diskusiju u mirnoj atmosferi, koja će nastati, a USA će rado sudjelovati u tim raspravama. Izmjena gledišta koju uzimam u obzir tiče se uspješnijeg i bržeg načina, kojim bi svi narodi mogli dobiti postepeno olakšanje od ubitačnog tereta oružanja, koje ih svaki dan i vodi sve bliže gospodarskom slomu. USA istovremeno je voljna da sudjeluje u raspravljanjima o praktičnom načinu za otvaranje puta međunarodnoj trgovini, kako bi sve države bile oslobođene, da na ravnoj nozi kupuju i pro-

daju na svjetskom tržištu i da imaju sigurno, da će dobiti sirovine i proizvode potrebne privrednom životu. U isto vrijeme vlade koje su neposredno zainteresirane moguće bi poduzeti one političke rasprave, koje bi one smatrane potrebnim ili poželjnim. Priznajemo, da su problemi koji pritisikuju čovječanstvo teški, ali, znamo da se njihovo proučavanje i raspravljanje mora voditi u atmosferi mira. Takva atmosfera ne može vladati, ako bi razgovori bili zamraćeni prijetnjom i pomoću sile ili strahom od rata. Mislim da ćete pravilno shvatiti duh iskrenosti u kojem vam šaljem ovu poslanicu. Šefovi velikih vlada ovog trenutka su doslovce odgovorni za sudbinu čovječanstva u toku idućih godina. — Ne mogu se oglušiti o molbe svojih naroda, koji traže da budu zaštićeni od ratnog kaosa, koji se može predvidjeti. Povijest će ih smatrati odgovornim za život i sreću svijeta. Nadam se, da će vaš odgovor dati čovječanstvu razloga, da se nada i da će prestati njegove bojazni te da će se osjetiti u sigurnosti za dugi niz godina.«

dine, Ti ovih dana pozivlješ — glasom Svoje Crkve — svu Svoju djecu, da pristupe k svetim Tajnama, da se nahrane Tvojim Tijelom i ufaže ţeđu u Tvojoj Krv. Ti hoćeš, da se svu nađu na okupu oko Tvojih sakramenata, neprocjenivoga dara Tvoje ljubavi prema nama, znaka i veze ljubavi, koja nas s Tobom sjedinjuje, a među nama čini braćom. E pa dobro, Gospodine, udjeli i ulij Tvojih djeti duh Tvoje ljubavi i složi svojom blagošću one, koje si nasitio uskršnjim tajnama! Amen.

ZIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 23. IV.: Druga nedjelja po Uskrštu. — Sv. Juraj, mučenik. Živio je polovicom trećega vijeka. Posveti se vojničkom pozivu i posta zapovjednik Dioklecijanove straže. Žrtva Dioklecijanovih progona bio je i sv. Juraj, te je nakon preteških muka obješen na stupu za Kristovu ljubav završio svoj smrtni život.

Ponedjeljak, 24. IV.: Sv. Fidelis, mučenik. Rodio se g. 1577. Neko je vrijeme vršio advokatku službu. Kasnije napusti svijet i stupi u kapucinski samostan. Bio je odličan i na daleko poznat govornik. Širo je sv. vjeru u Švajcarskoj među kalvinistima, dok ga kalvinistički vojnici ne uhvatili i ubiše g. 1622.

Utorak, 25. IV.: Sv. Marko, evanđelista. Rodio se u Cirini u Africi. Pomagao je sv. Petru u širenju sv. vjere. Propovijedao je sv. vjeru u Aleksandriji i Egiptu. Napisa je evanđelje na grčkom jeziku.

Srijeda, 26. IV.: Sv. Kleto i Marcel. Bijahu obojica rimski Pape, rodom iz Rima. Obojica umriješe mučeničkom smrti. — Blagdan zaštite sv. Josipa.

Cetvrtak, 27. IV.: Bl. Hozana Kotor-ska. Najprije bila je pastirice, a onda dominikanka. Radi svoga svetog i isposničkog života postala je dika i pionos Kotor-a i cijelog našeg naroda.

Petak, 28. IV.: Sv. Pavao od Križa. Utemeljio je redovničku zadrugu od Križa i Muke Gospodinu Isusu Krista.

Sobota, 29. IV.: Sv. Petar iz Verone. Rodio se u Veroni g. 1206. Bio je redovnik sv. Dominika. Mnoge je obratio sa svojim propovijedima. G. 1251. bio je ubijen.

DRUGA NEDJELJA PO USKRŠTU

ČITANJE POSLANIĆE blaženoga Petra Apostola (I, 2, 21–25). — Predragi! Krist je bio mučen za nas i ostavlja vama primjer da slijedite stope Njegove. On ne učini grijeha, niti se nađe prevara u ustima Njegovim. On nije prokljinao kad su Ga prokljinali, niti prijetio kad je trpio, nego se predao onomu koji Ga je nepravedno sudio. On je grijehu našu sam ponio na tijelu svome na drvo da grijesima umremo i pravdi da živimo. Njegovom ste modricom izlječeni. Jer bijaste kao izgubljene ovce, ali sad se obratiste k pastiru i k biskupu duša vaših.

† SLIJEDI SV. EVANDELJE po Ivanu (10, 11–16). — U ono vrijeme reče Isus farizejima: Ja sam pastir dobri. Dobri pastir život svoj daje za ovce svoje. A najamnik i koji nije pastir, koji nije vlasnik ovaca, vidi vuku gdje dolazi, i oставljaju ovce i bježi pa vuk grabi i razgoni ovce; a najamnik bježi jer je najamnik i nije mu stalo za ovce. Ja sam pastir dobri i poznajem ovce svoje i moje poznaju mene. Kao što mene poznaje Otac, i ja poznajem Oca i život svoj polažem za

Misli glasovitih ljudi

(Sakupio: Petar Šperac)

III.

»Jedno između sredstava, kojimi se narodi drže u sužanstvu, jest to, da se narodu ne dade čas mira, da razmišlja o svojoj nevolji, nego se radi da se zavavlja kojekakvom obmamom i opsjenom, jer tim da pogiba, bez da bol čuti.«

Dr Ante Starčević

»Tko hoće koristiti narodu, neka nađe način, da u selu bude elektrika i slične stvari (i da ne ide na kilometre građiti mutnu vodu. Opaska P. Š.), a da se ne ukrade selu narodna duša. Nije dakle nikakva narodna politika stvarati od sebe gradove, dizanjem tvornica, pripajanjem gradova, da bi oni dobili uredan izgled. Zar samo gradovima pripada znanost, tehnika i tekovine ljudskog umra? Zar je doista jasno za državnu gospodarsku politiku, da se kroz grad vozi po as-

ovce svoje. I druge ovce imam koje nijesu iz ovog ovčnjaka, i one mi valja dovesti, i čut će glas moj, i bit će jedno stado i jedan pastir.«

USKRSNUO JE PASTIR DOBRI!

Uskrsnuo je dobri Pastir, koji je dao svoj život za svoje ovčice!

Ovom mišljem Crkva danas ukračko ponavlja dobroćinstva Otkupljenja. Idući iz jednoga kraja u drugi Isus je fražio svoje ovčice, ljuboznici je primio, nahrano svojom naukom i svojim vlastitim tijelom, da se napokon prikaže kao žrtva na Križu za njihov spas.

I još uvijek ih fraži, zove, hrani, iz tišine Svetohraništa; još uvijek On prolazi svijetom umnažajući svoju prisutnost i svoj duh u folikim svojim svećenicima.

Tolika ljubav dobrog Pastira

Zajednička poslanica naših biskupa

O kršćanskoj ženidbi

(Nastavak 5.)

POTOMSTVO.

Potomstvo je plemenito blago, koje sam Bog daje supruzima, »sinovi su baština Gospodnja« (Ps. 126, 3). Blago roditeljima, koji primaju ovaj užvišeni dar iz ruku Gospodinovih.

Supruzi moraju u ženidbi tražiti one ciljeve, radi kojih je Bog ustanovio ženidbu; a prvobitni je cilj očuvanje čovječjeg roda, koji da blagoslovuje Boga. U tom pogledu moli tako lijepe pobožni Tobija u Starom Zavjetu: »Ti, Gospode, znadeš, da uzimam ženu ne radi strasti, nego samo iz ljubavi prema potomstvu, u kojem neka se blagoslovije ime Tvoje od vijeka do vijeka« (Tob. 8, 9).

U svijetu ove lijepe molitve spoznate smo, da su djeca doista blagoslov. Zar nije divna slika, koju pjesničkim zanotom pretstavlja Psalmista, kad govoriti o obitelji s mnogo djece: »Žena twoja usred kuće twoje kao plodna loza, — sinovi twoji kao mladice masline oko stola tvojega. Eto tako će biti blagoslovljeno čovjek, koji se boji Gospodina« (Ps. 127, 3–4).

Dječa su pravo usavršenje ženidbenih veze: u djeci vide roditelji nastavak svog vlastitog života; — dajete je slika i prilika oca i majke, stoga roditelji već po naranjem zakonu svoju djecu tako žarko ljube.

Ako supruzi ne žele djece, znak je, da ne žele ni sebi dobro. Ženidbeni drugovi bez djece slični su stabilici bez ploda, slični su onoj smokvi u Evandeliu, o kojoj veli gospodar: »Tražim roda na ovom smokvi i ne nalazim« (Luk. 13, 7). Nezadovoljan ovakvom smokvom određuju na to gospodar: »Posjeti je dakle, jer zašto da zemlju iskoristava?«

Ženidbeni drugovi, koji ne ispunjavaju svrhe, što ju je sam Stvoritelj dao braku, grijesu proti Bogu, jer krše Njegovu svečanu zapovijed!

Ali oni grijesu i proti sebi; lišavaju se radi neke prividne udobnosti, koju traže u mlađim godinama, najljepše utjehe i zadovoljstva u svojoj starosti: utjehe, koju pruži pogled na zrelu djecu i milu unućad.

Mjesto vlastite krvni, moraju često užimat k sebi pod stare dane strane ljude, te gledajući na svoj imutak moraju da se pitaju: »a što si pripravio, čije će biti?« (Luk. 12, 20).

faltu, a kroz selo po prašini i izrovanoj cesti?«

L. O.

»Komunizam i socijalizam ja smatram umišljotinama (utopijama), koje bi sutra sršili oni, koji bi ih danas uveli.«

Dr Ante Starčević

»Iskreno je rodoljubje u neku ruku izvor svoj političkoj naobrazbi, jer samo takvo rodoljubje nuka čovjeka, da proniće u narodnu dušu i da kao duga u sebi odražuje sve boje, što se lome kroz oblake narodne tuge i nevolje.«

Stjepan Radić

»Pokvarena gospoda dolaze u narod kao školovana gospoda da mu pokažu kako se »moralno« živi, kako se besposličari po kavanama i gostonicama, kako se guli narod, kako se »vješto« stiče bogatstvo — kako se jednom riječi živi, bez odgovornosti i dužnosti, za svoj džep i svoju korist.«

I. G. O. (v. »Hrv. Smotru br. 7.)

treba da nađe kod febe živog odječka priznanja i ljubavi.

Dobri kršćanin poznaje svoga Pastira i dnevno sve dublje prodire u tajne svoga života.

On sluša njegov glas i ne obazire se na najamnike, na lažne pastire, koji vode u propast one, koji im se povjeravaju.

On slijedi svoga Pastira, jer slijedeći Njegu, ne ide se nikada kroz minu.

On ljubi svoga Pastira, vjeruje da je njegov ljubavi, rado se zadražava u Njegovoj blizini i pomaže mu tražiti one ovčice, koje još nijesu u njegovom ovčnjaku, a radi kojih je On tako plakao i podnio.

O dobri Pastiru, pasi i čuvaj tvoje otkupljenike, te primi ih u svoje veselje u zemlji živućih!

post, te je kod Onana taj ogavan čin smrću kaznilo. (Gen. 38, 8, 10). A sv. Augustin veli: »Nedopušten je i sramotan odnos sa zakonitom ženom, u kojem se izbjegava začeće poroda« (De conjug. adult. 2, 12).

Supruzi ne smiju dakle smatrati potomstvo »dosadnim teretom«, kako se to često čuje, nego kao dar s neba, kojim Bog pokazuje roditeljima svoju osobitu naklonost.

Stoga roditelji ne smiju ni najmanje da se boje brojne djece; mi znamo, da su dale i Crkvi i narodu najbolje poslani kaštili s mnogo djece; dok obitelji s jednim dijetetom ili s dvoje djece pružaju društvu često slabice, koji uzrokuju kroz čitavi vijek svojim roditeljima veću glavobolju nego ih imaju roditelji s mnogo potomstva.

Istina je, da mnogo djece znači za roditelje i mnogo brije; ali znači i mnogo radosti; gdje bračni drugovi očekuju dijete od Boga, znaju da je plodnost i zapovijed i blagoslov. Uz ovakvo shvaćanje postanu ocu i materi sve žrtve lake, i oni nadu put, da dadu djeci dobar odgoj, te ih uvedu u sretnu budućnost.

Ne poričemo, da ima i u takvim obiteljima teških časova; ali prava ljubav, koja viđa u takvim obiteljima čini, da to bude bude lako (Mat. 11, 30); uvijek će se uvjeriti, da pouzdanje u Boga nikada ne varu (Rim. 5, 5).

Krist Gospodin, koji je najbolje poznavao čovječju dušu, znade dobro, koliko mora da trpi majka, kad rada, ali i ujedno, kolika je radost biti majkom: »Žena, kad rada, ima žalost, jer je došao njezin čas, ali kad rodi dijete, ne sjeća se više muke od radosti, što se rođa čovjek na svijet« (Ivan 16, 21). Kad razmatramo ove riječi, kršćanska će majka svladati sve bolove, brije i terete svoje materinske dužnosti. — Muž i žena primiće djece s veseljem i zahvalnošću i smatrati ih kao blago, što im ga donio obiteljima Sin Božji Isus Krist, koji je htio proživjeti svu svoju mladost, svoje najljepše godine u okrilju obitelji.

Time je Krist Gospodin posvetio obiteljski život, zaslužio kršćanskim obiteljima neispričivu blagu milosti te nas svojim vlastitim primjerom učio, kako da čuvamo i vršimo četvrtvo Božju zapovijed.

Takvi ženidbeni drugovi grijesu ujedno i proti Crkvi, proti državi, proti svome vlastitom narodu.

Crkvi uskraćuju gradane; umjesto da joj daju omladinu urešenu svim gradanskim krepštinama, omladinu, koja bi radiла za opće dobro, — ne daju joj ništa.

Državi uskraćuju gradane; umjesto da daju omladinu urešenu svim gradanskim krepštinama, omladinu, koja bi radiла za opće dobro, — ne daju joj ništa.

A svome vlastitom narodu, o kojem čestice, govorite da ga bezuvjetno ljube, pripravljaju postepeni, ali nečasni svršetak: gdje nema poroda, nema ni naroda, jao narodu, koji nema djece: »gradovi će njezini opustjeti, neće nitko živjeti u njima« (Jer. 48, 9).

»Svaka upotreba ženidbe, u kojoj se bračni čin lišava svoje naravne moći, što rada život, krši Božji i prirodni zakon; oni, koji to čine, dušu kaljaju smrtnim grijehom« (Casti Con.).

Stoga Sv. Otar Pio XI. opominje dušobrižnike, neka ne dopuste, da vjernici njima povjereni budu u zabludi, što se tiče ovog vrlo ozbiljnog zakona, nego da ih u tome javno i privatno, sa propovjedaonicama i u ispovjedaonicama poučavaju i opominju.

Bog je Veličanstvo na osobit način mazi zločinačku slobodu, kojom supruzi oduzimaju bračnom činu prirodnu silu i krenju.

POSLJEDNICA DRA MERZA. Kod VKB-a mogu se dobiti vrlo lijepo dopisnice s Merzovom slikom, a cijena im je 0,50 Din po komadu. Sva Bratstva, kao i pojedinci, trebali biste upotrebljavati ove dopisnice, jer time ujedno pomažete svom Centralu.

GUMENIM ČAMCEM DO ŠIBENIKA. Tri njemačka turista doputovala su iz Berlina Željeznicom do Knina, a od Knina su spustili gumenim čamcem u rijeku Krku i tako došli do Sibenika.

Redlova. A dokazala je parnica,

da je silnij Austriji prkosila i slična Crna Gora. Ona je visoka ličnost rekla prkosnu grožnju. A na bahatu njezinu riječi: »Mi imamo silu« odgovarao: »Mi imamo pravo, Svaka sila za vremena; a nevolja redom ide.«

»Riječke Novine« g. 1913.

»Od najvećega svojega sina, narod je veći.«

Dr. A. Starčević

»Da sam ja sudac, svakom bezdušnom odvjetniku dao bih staviti na glavu rogove svih onih volova i kraya što su ubogi seljaci rad njegova pravdanja moralni protodi.«

August Šenoa

»Za vrijeme je balkanskog rata jedan hrvatski političar upozorio neku visoku ličnost u Beču, da bi trebalo ispuniti pravne želje Hrvata. Ona je ličnost na to bahato i kratko uzvratila: »Mi imamo silu!« Sto znači: neka Hrvati šute i ne miču se. Dog

Iz naših krajeva

NOVI SAŠTANAK DRA MAČKA I D. CVETKOVICA. 15. i 17. t. m. ponovo su se sastali na razgovor predsjednik HSS dr Vlatko Maček i predsjednik vlaste Dragiša Cvetković. 17. t. m., nakon saštanka, novinarima su dali ovu službenu obavijest: »Predsjednik kraljevske vlade g. Dragiša Cvetković i predsjednik Hrvatske seljačke stranke g. dr Vlatko Maček na današnjem sastanku dali su svoje prijedloge na konkretno rješenje samog pitanja, pa su se složili, da ove prijedloge pruže obje strane, koje stoe na sporazumu, i da se još ovoga tjedna ponovno sastanu i povedu dalje razgovore. — U međuvremenu 16. t. m. u Rogaskoj Slatini sastali su se i izmjenili misli predsjednik vlade g. D. Cvetković, predsjednik senata dr Antou Korošec i ministar prometa dr Mehmed Spaho.

IZJAVA DRA MAČKA »POLITICI«. Beogradska »Politika« od 19. t. m. javlja, da su dvojica njenih saradnika bila primljena od dra Mačka i ostala s njim u razgovoru od jednoga sata. Razgovor je bio nevezan. U jednom trenutku oni su ga zamolili, da kaže nešto o sporazumu. Nato je g. dr Maček rekao: »U biti same stvari ne ču da ulazim. O tome sada ne treba govoriti. Poslijе kraćega razmišljanja nastavio je i izjavio: »Sporazum Hrvata i Srba nužda je za jednu i za drugu stranu. Ne samo radi razloga etničkih i socijalnih, nego i radi razloga geopolitičkih. Tek treba imati na umu, da su tu dvije dosada, žalivože, oprečne nacionalne i državnopravne ideje. Neću da se namičem za suca, jer pretstavljam jednu od suprotnih stranaka, ali držim, da smo na jednoj i na drugoj strani stekli uverenje: da se i te dvije, dosađa suprotne, ideje mogu i moraju naći na jednom tračnicama. — Radi toga, eto, i kroće se čitav rad hrvatskog narodnog predstavništva kroz posljednjih nekoliko godina oko sporazumišavanja sa predstavnicima našeg srpskog, a sada, u najnovije vrijeme, i sa predsjednikom Kraljevske vlade. — Daj, Bože, vidjeli što nije pozitivne rezultate! — Kako se razabire i iz same »Politike«, ovo je samo dio onoga, što je dr Maček kazao beogradskim novinarima.

KRČKA GIMNAZIJA KONAČNO DOBILA VJEROUCITELJA. Krčka gimnazija već je više puta za duže vremena bila bez vjeroučitelja, jer su joj vjeroučitelje otpuštali iz službe. Tako je ove školske godine, odmah na početku, otpušten vjeroučitelj v.l. Milan Defar te su daci do pred malo dana ostali bez vjeroučitelja. Nakon što su se svladale mnoge potiske, tek je ovih dana v.l. Milan Defar ponovno imenovan za honorarnoga vjeroučitelja na gimnaziji.

IZGORIO SUD U OBROVCU. 16. t. m. izbio je veliki požar u Obrovcu. Do temelja je izgorjela trokatna zgrada trgovca Maštrovića, u kojoj se nalazi sreski sud. Izgorjelo je svo pokuštvo suda skupa sa sudskim arhivom. Steta je velika. Prijetila je opasnost, da požar zahvati i ostale zgrade u blizini, pak je u mjestu bila nastala silna panika. No srećom nalazio se u Obrovcu parobrod Jadr. Plovilice, koji je pomoću svoje pumpa uspio da lokalizira požar. U pomoć su bili pozvani i vatrogasci iz Šibenika, koji su se odmah spremno odazvali i došli sa svojom autoštralcikom.

LETCI, KOJI NE POTJEĆU OD HSS. Zagrebački »Hrv. Dnevnik« od 20. t. m. piše: »U posljednje je vrijeme nastala prava poplava letaka. Takvih letaka izlazi mnogo i cirilicom i latinicom. U nekim se hrvatskim krajevima, napose u posljednje vrijeme, šire razni letci, koje nijevi širiteži prikazuju, kao da dolaze od strane HSS. Tako se napose širi jedan letak, koji tobože sadrži prijedloge predsjednika dra Mačka Dragiši Cvetkoviću. Taj je letak proširen još prije, nego je predsjednik dr Vlatko Maček uopće predao svoj prijedlog Dragiši Cvetkoviću. Ne upuštajući se u raspravu o sadržaju tih letaka, upozoravamo pristaše HSS neka im ne nasjedaju. Sve potrebne informacije dobijaju oni i dobivat će također u buduće na poznati način, koji odgovara redu u Hrvatskoj se Ijačkoj stranci.«

BROJ RATNIH ŽRTAVA U ŠPANSKOJ. Broj žrtava obiju strana u Španjolskoj tokom građanskoga rata iznosi 1 milijun i 200 hiljada, od čega 450 hiljada vojnika i 750 hiljada nevojnika. Nacionalisti su imali 130 hiljada mrtvih od svih 450 hiljada, što ih je sudjelovalo u borbama. Broj mrtvih republikanaca je mnogo veći, jer su nacionalisti imali bolju artiljeriju i bolje zrakoplovstvo.

Zakon Neba neka bude naš osnovni zakon!

„Ako Gospodin ne sagradi . . .“

Kada u javnom životu izbije na površinu kakvo prljavo djelo, svi se zgražaju i proljevaju suze. Ako, pak, izadje na vidjelo kakva slika s dna života omladine, koja je u nemoralu duboko zaglibila, naše se novinstvo raspriše o teškim uzrocima, koji radaju tako žalosnim plodovima. I na svačija će leđa baciti odgovornost, sačne ne na leđa onih koji žive od kvarenja omladinskih duša i trovanja javnoga mišljenja.

Oglasujte u „Katoliku“

- Naravno, to se napamet znade, opet, samo za koji dan, udaraju u dreku balave djece oni koji najmanje imaju prava, a slijede ih svi oni koji su se uvijek rugali propovijedi prava i pravice, jer su kričavim glasovima jurili ulicama kličući — kako novi čovjek, napredan čovjek, znade i mora znati samo za jednu istinu, a ta istina jest: trbuš, radi koga sve biva i s kojim sve svršava; oni su davno duhovna dobra sa svim njegovim odajama besplatno iznajmili vrapcima i lastama.

Reći će više od jednoga: u koja je svirala ovaj zagudio pa pod svoje pero stavlja velika zbivanja od svih strana svijeta!

Svi: Što meni govorиш! I obe milijarde, kolikogod nas ima na zemlji, rekli bi: Pa što meni govorиш!

A ko sačinjava zemlju? Ko odlučuje sudbinom života? Ko kroji sreću i pravdu? Zar nijemo stijenje i mrtava priroda?

Najveći socijalni grijeh svih ljudi jest: svak radi što mu se prohtije, narančno, samo oprezno, da ga ne zgrabi slovo zakona i ne pozove na odgovornost, a odgovornost za zlo, bilo u čemu, uvijek prebacuje na drugoga, jer glupo misli,

Pojedinac nije ništa, nego je pojedinac sve, jer svi milijuni što nas je na zemlji nisu nego skup pojedinaca koji sačinjavaju velika narodna tijela. Svaki pojedinac koristi, svaki pojedinac škodi. Ne govoriti se samo na jednom mjestu, nego na stotine hiljada

Budite apostoli svoje sredine!

Potreba apostolata

III.

daju u njemu sad interesiranog obrtnika, sad neprijatelja znanosti ili domovine, sad opet neprijatelja njihovih staleških interesa. Zato su nepovjerljive, protivne, tako da riječi svećenike dješuju na njih kao kapljice kiše, na nepromocivo zemljiste uslijed dugih suša.

Ove predrasude, ova sumnjičenja, ovo nepovjerenje, što često dobro koče svećenički apostolat, ne postoje ili ne opiru se apostolatu običnih vjernika. Koji, zato, kadača pobiru obilne snopove onđe, gdje je svećenik našao samo suhu slamu.

POZNAVANJE SREDINE

No bez obzira na ovaj razlog, koji može biti i slučajan, još je jedan drugi, razlog, koji tumači posebnu uspješnost apostolata svjetovnjaka u vlastitoj sredini, a to je njihovo poznavanje te iste sredine.

General, koji hoće da osvoji jednu tvrdavu, treba prije da je pozna. Mora naime znati njezine glavne točke obrane, strategiju i oružje branilaca. Tako apostol Kristov, koji hoće da predobje jednu dušu, mora da pozna njeno nutarnje ustrojstvo: njene zablude i predrasude, njene navike i sklonosti, njene težnje i nakanosti, njene slabe strane, uporišta, kao i ugaono tvrdo kamenje, na koje će se po-

peti, da podigne tu dušu sve do Boga. Zato se taktika apostola — kako ćemo to kazati kasnije — mora mijenjati napravu pojedincima; a mora se mijenjati i napravu društvenim sredinama, jer su one baš one, koje najvećma daju dušama svoju posebnu izgradnju. Tako, na primjer, način duhovnog osvajanja u radničkoj sredini bit će drukčiji negoli će ga trebati poprimiti u dačkoj sredini.

No nitko ne poznaje bolje fizionomiju jedne duše od onoga, koji je dnevno s njom u doticaju; kao što nitko ne može ispravnije poznavati jednu društvenu sredinu negoli onaj, koji posred nje živi. To je očevidno.

Zato se ne vrijeda nitko, kad se kaže, da potrebe nekih društvenih sredina vjernici bolje i tačnije poznavaju negoli svećenici; zbog jedinoga razloga, što su oni — kako je već rečeno — prisiljeni, da živu daleko.

Jedna od sredina koju je neprijatelj najviše opustio, pak je zato i najpotrebitija vjerska pomoći je ona radnička, gdje tolike duše gme u groznoj bijedi. Tko će dakle moći bolje negoli sam radnik poznati njihovu psihologiju, navike, zasjede i pogibli?

Jednoga dana kardinal Verdier, rimski nadbiskup, prisustvovao je zboru Katoličke Radničke Omladine, na kom se raspravljalo o vjerskim i čudorědnim prikljikama radničkoga staleža. Pri zaključku rasprave uzé on riječ i reče: »Lijepo li škole! Nama svećenicima je potrebito poznati mentalitet radničkoga staleža, ali smo daleko od mase. Vi ste, katolički radnici, oni, koji nam možete dopuniti to znanje. Ja bих htio, da bi sve ove činjenice, koje ste vi izložili, jednoga dana bile ponovno ukratko iznesene, ali ne za vas, već za nas. Vi ćete nam iskazati veliku uslugu tim, ako nam omogućite, da svoju vjersku pouku i svoje djelovanje bolje prilagodimo potrebanu radničku sredinu.«

Takav je sretan položaj apostola svjetovnjaka u vlastitoj sredini. On izbliza poznaje potrebe sredaca te najbrže i najsigurnije puteve, da do njih stigne i predobiće ih za Krista. Njegova bolje shvaćaju, jer on sam bolje shvaća.

USPJEŠNOST SLIČNOSTI

No još je i drugi razlog, još bitniji, koji tumači posebnu uspješnost apostolata u vlastitoj sredini; a sastoji se u onoj sličnosti života, prilika i potreba, koje sama sredina stvara i pogoduje.

U Crkvenici čitamo ove riječi: »Svaka životinja ljubi sebi sličnoga: tako i svaki čovjek ljubi svoga bližnjega.«

E pa dobro, u prostranom krilu ljudskoga društva, za svakoga čovjeka sličan najsličniji, bližnji najblžniji je onaj, koji živi u vlastitoj sredini, koji diše svakoga dana isti zrak, koji je podložan istom trudu, koji gaji iste rade i težnje. To je bližnji, koga on bolje pozná, koga više ljubi, pak i radije onda sluša. I tako apostol, najdostojniji povjerenja, za radnika bit će radnik, za daka bit će drugi čak i tako naprijed.

Časni Kontardo Ferrini, student na sveučilištu u Paviji i pitomac Boromejskoga Zavoda (koga je osnovao u onom gradu sv. Karlo), silno je trpio, da se u kapeli zavoda, koji je utemeljio jedan svećenac, a njim upravlja svećenik, prikazuje sv. Misal samo blagdanom; pak izrazi rektoru želju, da se ona prikazuje i svagdano. »Ne će nitko doći, da je sluša«, opaži rektor, koji je drugih puta bio to pokušao, ali uzalud, Ferrini je uporno to tražio te preuze na se obvezu, da će svih dana dovesti k Misi lijepu skupinu pitomaca tog zavoda. Tako se i dogodilo. Ono, što svećeniku i starješini nije bilo moguće, oživotvorila je dобра volja druge suše.

A nije li Crkva zadahnuta ovim načelom, psihološke uspješnosti sličnosti, kad se dandanas posebnim nastojanjem brije za odgoj urođeničkoga svećenstva? Ona hoće da obrati Kineze pomoći Kinezu, a Afrikance pomoći Afrikanaca, jer zna, da je to ne samo redoviti način, nego i najbolji način, da se postignu veliki i trajni uspjesi.

E pa dobro, naši svjetovnjaci, koji vojuju, moraju biti, u raznim društvenim sredinama, kao neko urođeničko svećenstvo, koje vrši najuspješniji misijski rad: apostolat sličnoga napravu sličnom.

PRODAJE SE jedna prizemna kuća s velikim i uredenim vrtom veličine cca 1000 m² na veoma lijepom položaju. Zemljište, koje je podesno i za novogradnju, parcelirali bi i prodali i u 2—3 parcele. — Za informacije обратити se na upravu lista.

† Don Luka Halat

13. t. mj. u sat poslije podne ispustio je svoju plemenitu dušu svećenik don Luka Halat, upravitelj župe Filipjakov, u 59. godini života na rukama svoje svećeničke braće preč. don Frane Antunovića i preč. kanonika dra Iva Eškinje.

Niti njegovoga života kidao je pomalo naporni dušobrižnički rad po vrletnim planinama trčanske biskupije, u kojoj je od mладosti služio, dok ga novonadošli rezim u okupiranim krajevima Istre nije pragnao, da se zakloni u našu biskupiju. Uz duhovnu depresiju, koja mu se na licu vidjela, uz slomljenoživaca, pratila ga je i astma, kojoj je žrtvom pao, napinjući svoje fizičke sile kroz veliki Tjedan u ispojedjivanju i funkcijsama. Da! Žrtva je svoje dušobrižničke službe, ali i žrtva svoga hrvatskog rodoljubija, kojemu je uz pokojnoga Laginju i Spinčića žrtvovao svoje duševne sile. Baš njegove slomljene sile nijesu dale jačega maha u podhvatu za gradnju nove crkve u župi, ali i tu je pokazano, koliko mu je na srcu bilo, kad je ustanovio odbor za gradnju crkve i stao sakupljati doprinose, da barem postavi temelj crkve. I zadnja akcija za paljenje klaćine, koja se ovih dana dovršuje, nješto je djelo — namijenjeno za gradnju iste crkve. Svakako njegovim dolaskom u župu prostruo je probudeni krčansko-katolički duh kroz kongregaciju djevojaka i bratovštine i kroz novo osnovano »križarsko bratstvo«. Dao je, što je znao i mogao, a Svevišnji mu bio obilna plačal.

15. t. mj. braća okolišni svećenici našli su se na okupu, da otprate njegove smrtnе ostanke na zemaljsko počivalište, dok je dan prije, pristankom parobroda u Filipjakov, posjetio njegove smrtnе ostanke preuzev. biskup, da mu uz oproštaj podijeli i odrješenje, a nato odmah istim parobrodom nastavi put u pastirski pohod za Sukošan. Dan pogreba bješće krasan. Uz preč. don Franu Antunovića, dra Ivu Eškinju, don Franu Šošu i don Marka Cvitanovića našli su se vlc.: don Ante Šoša, don Juraj Palčić, don Jurica Meštrović, don Leopold Uglešić, don Ante Buterin i redovnička braća s Kraja: mp. fr. Bernardo Mijočić, fr. Pavao Dodić i fr. Ferdinand Pavlov, pokojući mješčanin. Nadošle su i časne sestre: Predragocjene Krviz Biogradu i časne sestre Dominikance iz biogradskih božnica. — Župlani bijahu gotovo svi, koje nije koji preč. posao odveo u polje. Od rđbine bješće sestra pokojnikova i njegov zet.

Uz govor preč. Antunovića, koji je očarao pokojnikov dušobrižnički rad u trčanskoj biskupiji i

te istaknuo njegove vrline kao svećenika molitve, žrtve i ljubavi, koja nije poznavala neprijatelja, koji je sve opratio, kao što to pokazuje i njegova oporuka, na groblju izredala su se još 3 govornika: Krešo Eškinja u ime župljana, dr. Baričić u ime Križara, a Šime Karanmarko u ime tjesnih prijatelja i znanaca pokojnikovih.

Počivaj u miru, dragi don Luka! Bi la ti laka hrvatska gruda, ti patnje i žrtvo svećeničkih dužnosti i žrtvo hrvatskoga rodoljubija. Sjećat ćemo se Tvoje bratске otsjećene i ispravne riječi, koju si znao uvijek da rečeš u pravo vrijeme! Bi la ti trajna uspomena među nama!

Brat svećenik D. J. P.

PIO XII. ŠPANJOLSKIM KATOLICIMA. Sv. Otac Papa Pio XII. je 16. t. mj. putem radia na španjolskom jeziku upravio poslanicu španjolskim katolicima. U njoj je čestito svojoj katoličkoj djeci iz Španjolske na miru, što im ga je udjelio Svetogruši. Izrazio je želju, da bi se španjolski domovi, koji su toliko stradali, brzo obnovili i uređili. Na koncu dao je otpust svima, koji su se čim ogriješili, i podijelio svoj papinski blagoslov svima katolicima u Španjolskoj. — General Franco uputio je brzjav Sv. Ocu, kojim mu zahvaljuje na ovoj poslanici.

BEZBOZNICI SU NEZADOVOLJNI. Sovjetski list »Bezbožnik« piše, da su sovjetske vlasti po selima uzalud podigle klubove bezbožnika tik kraj crkve, da odaberu narod od vjere. Klubovi su prazni, a crkve puni.

IZGORIO BANOVINSKI HOTEL NA PLITVICAMA. 14. t. mj. izgorio je veliki banovinski hotel na Plitvicama. Požar se brzo proširoio i zahvatio veliki dio hotela te je prouzrokovana šteta od oko 8 milijuna dinara.

Povodom posljednjih razgovora dra Mačka s D. Cvetkovićem

Zagrebački »Hrvatski Dnevnik« od 20. t. mj. piše:

»Povodom posljednjih razgovora predsjednika dra Mačka i predsjednika vlade Dragiša Cvetkovića pišu neki listovi, da im nije poznat sadržaj ni jednog ni drugog prijedloga, pa ipak unatoč toga iznose svoje mišljenje o tome, dokle se u ovim razgovorima došlo. Drugi opet neki listovi prikazuju stvar tako, kao da je s jedne i s druge strane predano više alternativnih prijedloga, dok jedan list nastupa čak tako, kao da mu je i poznat sadržaj tih prijedloga, ali da ga iz taktičkih razloga ne iznosi, premda je jasno, da o sadržaju i jednog i drugog prijedloga imaju znanja samo najbliži suradnici i dra Mačka i Dragiša Cvetkovića. Jedan je list štaviše napisao, da ova prijedloga predviđaju rješenje u okviru sadašnjeg ustava, što bi, uslijed ovakve stilizacije, moglo značiti, da bi i prema prijedlogu dra Mačka imalo ostati na snazi ono stanje, koje je stvoreno na temelju sadašnjeg ustava, pa da bi prema tome ostala netaknuta i sadašnja podjela na banovine u njihovom sadašnjem broju i opsegu. Samo se po sebi razumije, da to prijedlog dra Mačka ne predviđa. Općenito je poznato stanovište dra Mačka prema sadašnjem oktuiranom ustavu, a da se to stanovište sazna, nije potrebno ni mnogo reporterske spretnosti niti osobitih veza, jer je dovoljno samo pročitati sporazum od 8. listopada 1937. godine, koji je u tome pravcu potpuno jasan i ne dopušta nikakve sumnje. Smatrali smo potrebnim ovo istaknuti, da možda ipak ne bi tkod došao u zabludu, kao što smo svojedobno smatrali potrebnim osvrnuti se na vijesti o koncentracionoj vladu i o ulasku Hrvatske seljačke stranke u vladu. Tada smo naime konstatirali, da Hrvatska seljačka stranka ne želi i ne će ulaziti u nikakvu vladu, koja bi eventualno imala istom odlučivati o potrebnim promjenama i u kojoj bi se vodili pregovori o tim promjenama. Hrvatska seljačka stranka stoji naime na stanovištu, da bi se mogla angažirati samo u takvoj vladu, koja bi imala zadaču provoditi sporazum, koji se ima prije toga zaključiti, i to tako, da provedba toga sporazuma bude potpuno osigurana. Drukčije bi možda mogla postupati kakva obična stranka, koja nastoji u redovitim prilikama ulaskom u vladu oствariti barem jedan dio svojega programa, ali to ne vrijedi za Hrvatsku seljačku stranku, jer ona nije obična stranka, nego predstavnica cijelog jednog organiziranog naroda, koji se ne bori za stranačke programe, nego za svoj nacionalni program.

Sporazumne obavijesti, koje su dr. Maček i Dragiša Cvetković dali nakon dosa-

dašnjih razgovora, konstatiraju činjenice, i to točno onako, kako zaista stoje. Ni dr. Maček ni Dragiša Cvetković nisu pravili nikakvih prognoza. U prijedlozima, koje su izmjenili, zauzeta su polazna stanovišta. Pišući ovo nekoliko informativnih redaka možemo već sada kazati, da je dr. Maček napravio opaske na prijedlog Dragiša Cvetkovića. Prema tome će se kod slijedećeg sastanka predsjednik vlade Dragiša Cvetković osvrnuti na prijedlog dra Mačka, te ga ili prihvati ili iznijeti svoje eventualno posebno mišljenje. Sto će se od toga dogoditi, to se naravno ne može za sada znati. Kako će doskora doći do ponovnog sastanka, situacija će se, držimo, doista brzo razjasniti. Znaju se granice, do kojih može ići jedna i druga strana. Radi se dakle o tome, da se, ako je moguće nade zajednička točka, na kojoj bi se obje strane sastale. Isto je tako jasno, da se ne može ići u nalogu. Imaju se dakle donijeti odluke o bitnim pitanjima i urediti sve, što je potrebno, da se te odluke i provedi. Stoga je na primjer već od početka bilo jasno, da je isključeno svako angažiranje Hrvata u bilo kakvoj kombinaciji bez potrebne i dovoljne sigurnosti, da će se točno i potpuno proveсти ono, o čemu se eventualno postigne sporazum. To je potrebno i sada ponoviti, da nijednog časka ne mogne nitko ubacivati razne tendenciozne vijesti i da se spruji svaki pokušaj zabune. Hrvatski narod znaće, da dr. Maček zauzima isto ono stanovište, koje je i neposredno i po svojim suradnicima zastupao u čitavom nizu prilika. Hrvatsko narodno vodstvo nije vodilo nikavu demagošku politiku. Nije prikazivalo hrvatskom narodu svoje mišljenje drukčijim, nego što zaista jest, i zato je sigurno, da će i njegovo sadašnje držanje odobriti svi Hrvati. Dr. Maček vodi politiku, za koju je dobio pristanak hrvatskog naroda. U njegovoj politici nema nikakve promjene. Naša politička linija ne poznaje nikakvog kruženja. Ona vodi ravno k cilju.

Pitanja, o kojima se radi, vrlo su ozbiljna. Kako se razgovori između dra Mačka i Dragiša Cvetkovića nastavljaju, vidjet će se njihov konačni rezultat. Sto se nas Hrvata tiče, mi smo dovoljno pokazali i dobro volju i spremnost da se međusobni odnosi između Hrvata i Srba urede sporazumno. Dr. Maček smatra, da je sporazum u interesu i jedne i druge strane. Ako dakle i nismo za sporazum pod svaku cijenu, ipak kod formuliranja naših zahtjeva vodimo računa o svima momentima. Mi smo i djelom dokazali, da su naše namjere i poštene i pravedne. To će svakako potvrditi budućnost, a naša je želja, da to potvrdi i sadašnjost i da to shvate svi, koji imaju riječ kod donošenja odluka.«

Život Šibenika

USKRSNA PRICEST ŽENSKE OMLADINE 16. t. mj. i ove godine bila je upravo impozantna. Sv. pričesti pristupilo je preko 800 djevojaka. Puna ih je bila naše prostrana katedrala sv. Jakova. I na zajedničkom zajutarku u Kat. Domu sudjelovalo ih oko 400. Brojno su dolazile i na trodnevne večernje propovijedi preč. don Ante Radića u Novoj crkvi. O ovoj zbilja utješljivoj vjerskoj manifestaciji opširnije ćemo izvjestiti u slijedećem broju.

»GOD SV. KRIŽA« i ove godine bio je proslavljen na najsvetniji način na uskrsni utorak 11. t. mj. Uvečer prije u 5.30 s. bila je izložena Močnica »Dragocjene Krviz«. Prostrana crkva bila je dupkom puna bogoljubnih vjernika. Slijedio je blagoslov s Presvetim, koji je podijelio preč. kanonik don N. Plančić. Nastavilo se ispopovedanjem vjernika. Veliki broj braće i sestara Bratovštine sv. Križa i Bratovštine N. G. Lurdskih, pak Križara i Križarice, i onih najmanjih, a i ostalog bogoljubnog puka ispopedio se, da se sutradan okrijepi tijelom Gospodnjim. Oko 7.30 s.

SVOJ K SVOME!

Čast mi je obavijestiti gg. župnike te cij. crkvene bratovštine i samostane, da u svojoj tvornici izradujem voštane slike iz najboljih voštanih surogata, koje se ne krive ni u najvećoj vrućini, lijepe gore te ne kaplju niti dime, za što imam mnoga priznanja i jamčim.

CIJENE BEZ KONKURENCIJE!
TVORNICA VOŠTANIH SVIJEĆA NIKO JURAS - ŠIBENIK

suti duž cijelog puta cvijećem. — Navečer u 5.30 s., poslije nego je preč. župnik don I. Berak izmolio s ukom Krunicu »Rana Isusović«, vlc. fr. B. Tičić, župnik Konjevrat, održao je krasni i dirljivi propovijed o moći i štovanju sv. Križa. Blagoslov s Presvetim udjelio je preuzv. biskup uz asistenciju preč. kanonika dra I. Eškinje i don M. Čorića. — Do kasno uvečer golemo mnoštvo vjernika obogeo spola Ibjilo je Močnicu »Dragocjene Krviz«. Svečanost je zaključena u potpunom miru i redu, što neka je na čast stanovnicima našega Doca. — — —

KONCERTAT »SIJAČA«, kako je već bilo najavljen, održan je prošle nedjelje u Kat. Domu. Pjevačima priređen je spontan i srdačan doček sa strane šibenskih Hrvata. Velika dvorana Kat. Domu bila je dupkom puna prilikom koncerta.

SV. MÁRKO, evangelista, slavi se u utorak 25. t. mj.

NOVIM DIREKTOROM REALNE GIMNAZIJE imenovan je g. Ilija Marić, dosadašnji načelnik odjeljenja za narodne škole u Ministarstvu prosvjete. Bivši direktor naše realne gimnazije g. Marko Triva imenovan je za administrativnog inspektora ministarstva prosvjete.

PROSLAVA PEDESETGODIŠNICE BEATIFIKACIJE BL. NIKOLE TAVILIĆA. Ove godine navršuje se pedeset godina da je Sv. Otar Papa Lav XIII održao javno štovanje Šibenčanu Bl. Nikoli Tavilić. Radi toga ova se godina zove jubilarna godina bl. Nikole Tavilića. Želja je sviju hrvatskih biskupa, da se prilikom ove jubilarne godine održi po svim našim biskupijama i župama što više proslava u čast šibenskoga Blaženika. Glavna proslava za grad Šibenik bit će u crkvi sv. Frane 1., 2. i 3. lipnja. Tih dana održat će se trodnevnička s propovijedi. Zadnji i glavni dan proslave bit će u nedjelju 4. lipnja. Istoga dana po svim župama obiju biskupiju održat će se crkvena i vanjska proslava u čast Blaženika. Želja je preuzv. biskupa, da bi se kroz ovu jubilarnu godinu vjernici što više molili, eda naš Blaženik bude što prije proglašen svetim.

DEVETNICA GOSPI POMPEJA počinje u subotu 29. t. mj. u Novoj Crkvi u 6 s. uvečer.

BLAGDAN SV. VICENCA FERERSKOGA slavi se u crkvi sv. Dominika u nedjelju 23. t. mj. Ujutro: u 5 s. pjeva se život; u 6 s. pjevana sv. Misa; poslije ove Mise blagoslov vode sv. Vicenca, u 7 i 8 s. tihia Misa, u 10 s. svečana sv. Misa, preko koje pjeva Cecilijski Zbor Misu »Ave Maris Stella« od Griesbacher, na orguljama prati vlc. don Fr. Horvat, a dirigira vlc. don J. Spanić. — Popodne: u 5 s. ruzarij, pak procesija s kipom sv. Vicenca Širokom ulicom, Poljanom, obalom do crkve; pred crkvom kratki govor i blagoslov polja s kipom Svećevim; u crkvi pješan sv. Vicenca, blagoslov s Presvetim. Molimo velikoga čudotvorca sv. Vicenca za pravedni nebeski mir među narodima!

TRODNEVLJE BL. HOZANE obaviti će se u crkvi sv. Dominika u četvrtak, petak i subotu (27., 28. i 29. IV.) u 6 s. popodne. Njezin je dan 27. IV., a svečano se slavi u nedjelju 30. IV.

TRODNEVNICA GOSPI DOBROGA SAVJETA. Gospa dobrog savjetnika svetkuje se već nekoliko godina veoma svečano u područnoj crkvi sv. Nikole 26. travnja. I ove godine u srijedu 26. t. mj. Gospin blagdan proslavit će se po običaju. Kao priprava za blagdan bit će trodnevnička, i to u nedjelju 23. IV., ponedjeljak 24. IV. i utorak 25. IV. Počinje u 7 s. uvečer. U srijedu na blagdan bit će u 5.30 s. lekcije. U 6 s. pjevana sv. Misa. U 8 s. tihia sv. Misa. U 10 s. pjevana sv. Misa. Uvečer u 7 s. propovijed i blagoslov s Presvetim.

SV. JURAJ. Slavi se u Novoj Crkvi u nedjelju 23. t. mj. U 7 s. ujutro pjevat će se lekcije. U 7.30 s. bit će pjevana sv. Misa. — Isto tako u Donjem polju u crkvi svečevoj bit će toga dana svečanost. Župnik iz Mandaline pjevat će sv. Misu i obaviti blagoslov polja.

SVIM CLANICAMA »ŽIVOGA SVIJETLA« javljamo, da je nakana klanjanja za slijedeći tjedan (23.-29. IV.): za mir među narodima, da nas Bog poštodi strašnoga biča rata — Don Ante Radić.

POGINUO KRALJ IRAKA. U velikom tjednu poginuo je kralj Iraka naletivši automobilom, kojim je sam šofirao na električni stup. Nasleduje ga 4-godišnji sin Fejsal, u čije će imo vladati namjesništvo.